

Podle § 17 nabývá se, nehledíc k případům §§ 15 a 16, o které zde nejde, práva nositi zbraně toliko vystavením zbrojního pasu, jenž podle § 19 platí pro kus zbraně, osobu, účel a čas, na který zní. Zbrojní patent žádá tedy v § 19, aby ve zbrojním pase označen byl »kus zbraně« (Waffenstück), na který se vztahovati má oprávnění pasem udělené, nepředpisuje však, aby zbraň ta byla blíže určena dle čísla a původu, t. j. udáním výroby. Z toho plyne, že není třeba, aby ve zbrojním pase určena byla zbraň dle specie, ačbyž že patent měl zde na mysli jinaké označení zbraně, jejíž nošení se pasem povoluje.

Předpisy zbrojního patentu, zejména též ustanovení posléz dotčené, že zbrojní pas má zníti na určitou zbraň, osobu, účel a čas, vydány byly zřejmě za účelem veřejné bezpečnosti, totiž aby bylo znemožňováno zneužití zbraně, aby vystavování zbrojního pasu obmezeno bylo na osoby, které úřad uzná spolehlivými k nošení a užívání toto kterého kusu zbraně. Účinnost zbraně a míra opatrnosti při používání zbraně různí se podstatně při jednotlivých druzích — typech zbraně. Některé typy zbraní vyžadují se zřetelem k svému účinku, složité konstrukci a ke způsobu užívání jich zvýšene opatrnosti. Proto nelze určité typy zbraní z důvodu bezpečnosti každé osobě svěřiti. I dlužno obmezení v § 19 zbrojního patentu obsažené vyložiti v ten smysl, že pod výrazem »kus zbraně« rozuměti jest ve smyslu zbrojního patentu určitý typ zbraně, že tudíž majitel zbrojního pasu oprávněn jest nositi toliko onen typ zbraně, který ve zbrojním pase jest uveden.

Při tom jest poznamenati, že postupem času v důsledku technického pokroku konstrukce a účinnost jednotlivých zbraní se zdokonaluje a mění, takže některé nově vyrobené zbraně, které se sice do jisté míry podobají dosaváde užívaným typům zbraně, spočívají namnoze na jiném nově vynalezeném principu, dostávají také nová dosud neužívaná pojmenování, a stávají se tímto způsobem novým typem.

Řešení sporu vzneseného stížností na nss záleží tudíž na zodpovědění otázky, je-li browning jiným typem zbraně než revolver.

Žal. úřadu náleželo, aby si pro zodpovědění této otázky opatřil za účasti strany vhodný skutkový podklad a aby pak na základě zjištěných okolností otázku předem uvedenou zodpověděl a úsudek svůj náležitě odůvodnil.

Povinnost tato nastala v tomto případě pro žal. úřad zejména též z toho důvodu, že st-1 již v odvolání namítal, že výrazem »revolver pod zákonnou délkou« rozumí se také »browning.« Jelikož žal. úřad neprovedl šetření předem zmíněné a úsudek svůj, že browning jest zbraní od revolveru odlišnou, nijak neodůvodnil, zakládá opomenutí toto podstatnou vadu řízení, pro kterou náleželo nař. rozhodnutí, pokud stížností napadeno bylo, dle § 6, odst. 2 zák. o ss zrušiti.

Č. 3103.

Státní úředníci (Slovensko): Na výhodu podle bodu II B zásad pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Slovensku (usnesení ministerské rady ze 27. července 1920) přísluší jednotlivému zaměstnanci právní nárok jen tehdy a potud, když a pokud mu t. zv. slovenská výhoda pravoplatným rozhodnutím úřadu byla udělena.

(Nález ze dne 12. ledna 1924 č. 132.)

V ě c: František G. v Bratislavě proti ministerstvu zemědělství (min. rada Dr. Otto Eisenstein) o přiznání slovenské výhody.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y : — — —

Nař. rozhodnutím byla žádost st-lova o přiznání výhod podle odst. II B zásad pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Slovensku usnesených v ministerské radě dne 27. července 1920 zamítnuta z toho důvodu, že st-l přijat byl do státní služby na Slovensku ze služby soukromé a oddíl B zásad se týká pouze těch zaměstnanců, kteří byli na Slovensko přeloženi ze státní služby v jiné zemi republiky.

Stížnost neshledal nss důvodnou z těchto úvah:

Především bylo se nss zabývati námitkou žal. úřadem v odvodním spise v tom směru uplatňovanou, že st-l může se z cit. usnesení min. rady dovolávati porušení svého subjektivního práva jen potud, pokud mu t. zv. slovenská výhoda pravoplatným rozhodnutím příslušného úřadu byla již přiznána.

Názoru tomuto musil nss přisvědčiti. Jde o to, zda ustanovení odst. II B cit. usnesení min. rady, jehož se st-l dovolává, skytá státním zaměstnancům právní nárok na zkrácení postupových lhůt o 1 hodn. třídu a 2 stupně platové. Z doslovu ustanovení toho nároku takového vyvoditi nelze. Práví-li se v onom odstavci cit. usnesení min. rady, že zaměstnancům, kteří již ve státní službě jsou, m ů ž e b ý t i p ř í jejich jmenování dle poměrů v jednotlivých resortech přiznán co do požitků postup až o 1 hodn. třídu a 2 stupně platové, stanoví se tím jednak nejzazší hranice výhody, aniž stanoveno její minimum, jednak ponechává se úřadu, aby výhodu tuto přiznal »podle poměrů v jednotlivých resortech«. Ať již při uvažování »poměrů v jednotlivých resortech« přicházejí v úvahu osobní poměry úřednictva do té doby již ustanoveného či vyšší nebo nižší potřeba úřednických sil nebo konečně i okolnosti jiné, tolik jest jisto, že usnesení min. rady nechtělo tu vázati jednotlivé resorty na přesné direktivy a že také nechtělo petentům o systemisovaná místa úřednická přiznati právní nárok na určité maximum výhody v postupu časovém a platovém. Nelze-li však z ustanovení odst. II B) cit. usnesení min. rady odvozovati právního nároku na přiznání výhody tam naznačené, pak jest ovšem zcela nerozhodno, zda st-le posuzovati jest jako úředníka, který již ve státní službě byl, či jako uchazeče o místo úřednické, nelze také mluvit o tom, že by jeho subjektivní nárok byl býval nař. rozhodnutím porušen. a jest tedy stížnost, která nárok takový tvrdí, bezdůvodnou.

Č. 3104.

Obecní samospráva. — Školství: Přísluší pěstounkám a ošetřovatelkám městské opatrovny charakter úřednic podle zák. č. 443/1919?

(Nález ze dne 12. ledna 1924 č. 209.)

V ě c: Marie H. a spol. v P. proti zemskému správnímu výboru v Praze (za zúčastněnou obec města P. adv. Dr. Rudolf Slaba z Písku) o přiznání povahy obecních úřednic.